בס"ד

מידעון

לדעת יותר לקבל עוד

מידעון למשפחות נפגעי טרור | 15 באפריל 2019 - י' בניסן תשע"ט | 20

מיצוי זכויות
יעבץ ביטון עו"ד

והפעם על: הגשת תביעה

משבדקנו את דלת הכניסה לחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה יש לבחון את ה"מפתח" לדלת הזו. המפתח הוא הגשת התביעה למוסד לביטוח לאומי וההליכים לאישורה.

הגשת התביעה היא לכאורה הליך פורמאלי של מילוי הטופס והחתמתו בחותמת קבלה עם תאריך בסניף המוסד לביטוח לאומי, ואולם, במקרים מסוימים, ישנה חשיבות מהותית רבה להליך זה שכן למילוי הטופס ולהגשתו משמעות מרחיקת לכת מבחינת זכויותיו של התובע! כך למשל החותמת על הטופס הקובעת את מועד הגשתו למוסד לביטוח לאומי היא משמעותית לקביעת מועד הגשת התביעה.

אין להקל ראש בהליך הפורמאלי של הגשת התביעה ויש לשקול היטב את עצם המעשה, בין השאר בשל החשיבות הרבה שיש לבחירת מסלול התביעה בעילות שונות ועניין השיהוי המתוארים בפרק זה. עניינים אלו משמעותיים ביותר כאשר מדובר בפגיעות נפשיות ופגיעות הלם קשות בעקבות האירוע, השוללות מהנפגע את היכולת לחשיבה ולמודעות למצבו - ועקב כך את הגשת התביעה בעילה הנכונה ובמועד המתאים. לא אחת נתקלנו בטענות של נפגעי פעולות איבה שנכחו בפעולת איבה ולקו בהלם או בהתמוטטות נפשית ובחרו בקיצבת נכות כללית, או שלא ידעו על זכותם להגיש תביעה ולא תבעו, או שבני משפחתם הגישו תביעה שגויה עבורם, או שלא היו במצב נפשי על מנת להפעיל את שיקול דעתם ולבחור במסלול התביעה הנכון, או שהתוצאה הנפשית והמודעות לנזק הנפשי התעוררו רק בשלב מאוחר יותר. לעיתים יהא זה בלתי אפשרי להשיב הגלגל אחור ולתקן המעוות, אך לעיתים ישנו מקום לעשות כן ואין לשלול האפשרות על הסף, ללא בדיקה ראויה.

ישנם מספר סוגי טפסים של תביעה לפי חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה. לכל אחד מהטפסים מטרה שונה בהתאם לאמור ויש למלא את הטופס המתאים לצורך העניין. טופס "תביעה לתגמול לתלויים בנפגע פעולות איבה"(טופס שמספרו בל\582), שונה מטופס בקשת תגמול בתקופת הטיפול הרפואי לנכים או מטופס תביעת תגמול בגין נכות. את הטופס המתאים ניתן לקבל בסניף המוסד לביטוח לאומי הקרוב למקום מגוריו של התובע ושם גם יש להגישו.

על כל תובע להגיש טופס תביעה בנפרד, בו עליו לפרט פרטים שונים ולצרף מסמכים כמפורט בטופס (בעיקר פרטים אישיים ועובדתיים על הנפגע ובני משפחתו, אישורים על פטירה, נכות, טיפול רפואי, הכנסות, פגיעת האיבה, פרטי חשבון בנק להעברת כספים ופרטים נוספים ככל שנדרש).

נפגע מאושפז בבית החולים יזכה לביקור של פקיד תביעות של המוסד לביטוח לאומי אשר יסייע בידו במילוי טופס התביעה ויסביר לו היכן יש להגישו. לביקור דומה יזכו גם בני משפחה אשר שכלו את יקירם בפעולת איבה. פנייה ראשונית זו של המוסד לביטוח לאומי נעשית ברגישות ובעדינות רבה ככל שניתן בנסיבת העניין, בדרך כלל על ידי עובד סוציאלי המצוי בטיפול בנפגעי פעולות איבה. נפגע שאינו מאושפז יזכה לפניה של המוסד בדואר המנחה אותו להגיש תביעה. הכל כמובן בתנאי שהפגיעה הובאה בדרך כל שהיא לידיעת המוסד.

תייר שנפגע בפגיעת איבה זוכה לנוהל מיוחד של טיפול בתביעתו. הטיפול בתיירים נעשה בתיאום עם משרד התיירות והוא כולל פניה יזומה לרשות המאשרת לקבלת אישור פ"א, יציאה דחופה של פקיד שיקום ופקיד תביעות יחד עם נציג משרד התיירות אל הנפגע, מילוי טופס ואימות פרטים, החתמה על טופס הסכמה לויתור על נוכחות בפני ועדה רפואית לקביעת דרגת נכות, מימון שהייה במלון לטיפול רפואי או לבני משפחת הנספה, מימון נסיעות במוניות, מימון שיחות לחו"ל ובגדים חילופיים, מימון הוצאות ריפוי בארץ ובחו"ל, זימון ועדה רפואית דחופה ואיתור מסמכים רפואיים ועוד.

במקרה של פטירת הנפגע או בתביעה לטיפול רפואי ותגמול בגין טיפול רפואי, יש להגיש את התביעה בתוך 12 חודשים ממועד פגיעת האיבה. תביעת תגמול בגין נכות יש להגיש בתום 12 חודש מקבלת הטיפול הרפואי ותגמול הטיפול הרפואי. מועדים אלו הינם מועדים משמעותיים ביותר ומהווים מחסום כבד בפני דלתם של התובעים השונים לפי החוק. תביעה שלא הוגשה במועד כאמור לעיל - רשאי המוסד לביטוח לאומי לדחותה. מחסום זה קרוי מחסום השיהוי בהגשת התביעה ונבהיר מקורו וכיצד הוא פועל.

החומר המקצועי נלקח מתוך הספר 'נפגעי פעולות איבה' המדריך לנכים ולמשפחות הנספים באדיבות:
יעבץ/ביטון משרד עו"ד
עומר יעבץ עו"ד, נוטריון
yavetzad@gmail.com
רחוב בצלאל 10, ת.ד. 3452 רמת גן, 5213603
טלפון (רב קווי): 03-5758482, פקס: 03-5759601
www.yavetz.co.il

OY TB
ניתן לקבוע פגישת ייעוץ חינם במשרדי זק"א
בטל' 1-800-22-30-20

עוד למחשבה
טורו של חיים ולדר

והפעם על: חיים ולדר מוציא את עצמו מן הצער, בוחר בחיים

במסדרונות בתי החולים פגשנו אנשים חרדים רבים שאינם ידועים ואינם מוכרים וכולם, עד האחרון שבהם, סיפרו אותו סיפור: של עזרה וסיוע ותמיכה מצד הציבור, ותפילות והקרבה והתעניינות ואכפתיות וטוב לב אינסופי

1. חבר למסע כזה, איתמר, בן שבע וחצי, בבוקר יום שלישי. יום של בחירות.

אנחנו הולכים לקלפי לבחור.

הוא היה צריך ללכת עם אבא שלו, כך הם תכננו, אבל התכניות השתנו. בחירות או לא, בעניינים של חיים ומוות אין בחירה אלא גזירה משמים, השמים אליהם עלה אביו ז"ל בסערה שבוע לפני כן.

כשצביקי ז"ל היה בן שבע וחצי הלכתי אתו להצביע בבחירות לעירייה. לאימא שלו היה חשוב שצביקי יראה במו עיניו שאני מצביע לג' ולרב מרדכי קרליץ, בדיוק כמו שהרבנים אמרו לעשות. הייתה לה סיבה טובה לבקשה הזו. הייתי צעיר וחסר ניסיון, וזו הייתה הפעם הראשונה והאחרונה שהיה לי איזה ספק קל שבקלים לפעול על פי מחשבה צרה. כמה חודשים לאחר מכן קיבלתי ממנו את הזדמנות חיי - הקמת "המרכז לילד ולמשפחה". כמה שוטה הרגשתי על עצם המחשבה לפעול אחרת, גם אם היא נותרה כמחשבה.

איתמר לא זכה ללכת עם אבא שלו לבחור, וכך מצאנו עצמנו, ילד יתום ואב שכול, הולכים יחד אל הקלפי. שום דבר הגיוני לא היה במסע הזה.

ובקלפי, אנחנו רואים את ח"כ הרב יעקב אשר, ואליו מתלווה ילד קטן. גם הילד הזה לא יכול ללכת עם אבא שלו כי הוא חולה במחלה הידועה, אז מי בא במקומו? הרב יעקב אשר, שבוחר ביום הכי עמוס בחייו להתלוות לילד קטן שאביו זקוק לרחמי שמים. ואני אומר לעצמי שמה שלא יהיו תוצאות הבחירות את הבחירה שלו הרב יעקב אשר כבר עשה.

ואנחנו מצטלמים. בוחר ונבחר, ובתווך, שני ילדים שאחד איבד את אביו והשני מייחל לרפואה. **טאטע!!!**

2. לא רציתי לכתוב טור השבוע.

האמת, שהקול הפנימי שלי לא רוצה לעשות כלום. לא השבוע ולא השנה, רק לשבת ולהתאבל על בן אהוב שאיננו.

שעתיים לפני פטירתו של צביקי, כשכולנו מקיפים את מיטתו, נזכרתי להתקשר למערכת ולבקש שלא יפרסמו את המאמר שכתבתי "פשוט להיות חכם". לא יכולתי לחשוב על כך שלמחרת הלווייתו של צביקי יתפרסם מאמר שלי על הבחירות, גם אם לכולם ברור שנכתב לפני הפטירה.

שבוע לאחר מכן, יום לאחר הקימה מהשבעה, התבקשתי לפרסם את המאמר בשל התועלת והנחיצות לבחירות.

מול הקול הפנימי הזה, שרוצה לפרוש, לנוח, לא לחשוב, לא להתאמץ ולא להתייגע, סוג של רצון לשביתה בלתי נגמרת, ישנם קולות אחרים, פנימיים וחיצוניים, שמזכירים לי לא רק מה אני רוצה לעשות כי אם מה נכון לעשות.

ומי לי מורה טוב יותר מצביקי בני בכורי, שיכול היה כל חייו למצוא תירוצים מדוע שלא לעשות דברים, מדוע שלא ללמוד ולא להתקדם ולא להתאמץ, וזאת מחמת מחלת המעיים הקשה בה לקה מגיל 7. אך הוא בחר להיענות לבקשתנו שלא להיכנע, שלא להיתקע, כי אם לקום ולהשיב מלחמה שערה בחולשה ובחידלון המתלווים למחלה.

אז אני יושב וכותב, וקשה הכתיבה לי עד מאד, אך מבין שאולי איני יכול להוציא מליבי את הצער אך אני יכול לנסות להוציא את עצמי ממנו.

3. ביום א' התקיימה עצרת ההמונים בבני ברק.

אני אוהב עצרות המונים, בדיוק כמו שאני אוהב בחירות. זוהי ההזדמנות לציבור **להרגיש** ציבור. זו ההזדמנות שלו לתרום את חלקו לציבור ולקבל את זה בריבית (מותרת) של מאה אלף אחוזים.

ובעיקר, זה הזמן להביט למעלה אל היושבים במלכות, גדולי ומאורי הדור, ולחוש מונהגים. לחוש שיש מי שדואג ומנווט את צעדינו, שאנו לא לבד, ושיש על הבמה למעלה מאלף שנות חכמה ותבונה.

בבוקר יום ראשון מגיעה אלי הפנייה לשאת דברים בעצרת.

אני מרצה בכל מיני מקומות. אין לי פחד קהל (מלבד פחד ממצב בו לא יהיה קהל...). אבל פה, פחדתי.

פחדתי מפני שהכל מבינים שאיני בליגה הזו. ובעיקר, בגלל שאני מבין זאת יותר מכולם. זו אינה הרצאה. זהו מפגן אדיר של כבוד למרנן ורבנן גדולי הדור, זהו מעמד קדוש, לא עניין לאנשים פשוטים.

אבל אני מבין שהם פנו אלי בגלל צביקי. כן, הילד שלי שנפטר שבוע לפני כן, שמאחד כבר שלוש שנים את כל עם ישראל בתפילות ובקבלות טובות. הוא חולל משהו חזק בלב הציבור, במחלתו, והעצים את הציבור בפטירתו.

אז אני מחליט לייצג את צביקי, שם על הבמה, לנצל את המקום שכבש בלבבות האנשים ולדבר על הכוח שבאחדות.

וזה מה שאני אומר שם:

4. קהל קדוש:

לא היה קל לי להגיע לכאן. השבוע ישבתי שבעה על בני בכורי אהוב נפשי צביקי ז"ל, אחרי שלוש שנים של מאבק בלתי מתפשר על חייו, מאבק שכלל ישראל השתתף בו בתפילות רבות, בברכות של גדולי הדור, תפילות וברכות שהאריכו את חייו שנתיים וחצי מעל הערכות הרופאים.

צביקי ז"ל עלה למרומים, אך זכה להותיר אחריו שני ילדים שהם הדור הבא, בדיוק הדור שכולנו דואגים לעיצובו.

אלה ימים קשים וכואבים, אך המסר שיש לי לומר שווה את המאמץ, ולכן נעניתי והגעתי לכאן.

בשלוש השנים האחרונות חשתי מהו כוחו של ציבור. כי בכל ההתמודדות הקשה הזו, לא היינו רגע אחד לבד. קיבלנו תמיכה וחיבוק ותפילות ועזרה, חשנו שנושאים אתנו בעול. התפילות של הציבור נתנו מזור רוחני, אך גם גופני. צביקי היה אומר לי "אני מרגיש את האנרגיות של הציבור".

זה לא רק אנחנו. במסדרונות בתי החולים פגשנו אנשים חרדים רבים שאינם ידועים ואינם מוכרים וכולם עד האחרון שבהם, סיפרו אותו סיפור: של עזרה וסיוע ותמיכה מצד הציבור, ותפילות והקרבה והתעניינות ואכפתיות וטוב לב אינסופי.

ורק כשפגשנו אנשים רחוקים מדת, שאינם שייכים לשום ציבור, הבנו את ההבדל בין להיות שייך לבין להיות בודד לגורלך.

5. והמשכתי בדברים שהזכרתי כאן בעבר:

אני רוצה לקחת אתכם לפלא מדעי שמתרחש כאן, מתחת לאפינו.

בכל העולם מקובל שיש קשר בין רמת חיים והכנסה גבוהה לבין תוחלת החיים. אולם לאחרונה פרסם משרד הבריאות נתונים מדהימים, המוכיחים שבריכוזים חרדיים תוחלת החיים שווה ואף עולה על זו שבאזורים יוקרתיים כמו רעננה וכפר סבא, ואילו רמת התחלואה הנמוכה יותר בארץ נמצאת באזורים חרדיים, למרות שבריכוזים חרדיים משקיעים פחות בפעילות גופנית ותזונה הנחשבת בעולם כבריאה.

את ההסבר לסטייה הבלתי צפויה מן התקן, סיפקה מנהלת האגף לתכנון מדיניות במשרד הבריאות שאמרה כך:

"בני ברק מרמזת לנו", היא מסבירה, "שהסיפור הוא לא רק סוציו־אקונומי. ערים שיש בהן הון חברתי גבוה ומבנים חברתיים הדוקים כמו גמ"חים, תמיכה רוחנית, מסגרת קהילתית, שכנים שמתעניינים ובאים אליך הביתה – אלא גורמים מגנים, שאנחנו רואים את ההשפעה שלהם על תוצאות הבריאות ברמה הכללית".

6. ואז דיברתי על "הגורמים המגנים":

כל אחד מאתנו, בתוך תוכו, יודע שההשתייכות לציבור החרדי היא יתרון שקשה לוותר עליו, לא צריך לפרט מדוע. כל אחד יודע את היתרונות בחינוך, בעדינות הנפש, בכיבוד הורים, במשפחתיות ובעיקר להיות שייך. לעולם לא להיות לבד.

האם הכל מושלם? לא הייתי אומר. האם יש דברים שצריך לתקן? ודאי וודאי, אך כל מי שנמצא בציבור החרדי מבין שזהו המקום הכי טוב שבן אדם יכול לאחל לעצמו להיות.

בואו נשקיע בזה זמן, נפנה למי שרואים עצמם חלק מהציבור החרדי ונאמר להם שכאשר הם מצביעים למפלגה חרדית - הם מחזקים את הדברים הכי יקרים להם בחיים: את המשפחה שלהם, את הילדים שלהם, את האחים שלהם ואת עצמם. ובעיקר נאמר להם שלהצביע למפלגה חרדית זה להיות שייך. זה לחוש חיבור, זה לדעת שאתה חלק ממשהו גדול וחזק ותומך ואוהב. מקום שלעולם לא יעזוב אותך בשעת צרה, ותמיד יתמוך בך בכל מצב.

מי מוותר על מתנת חיים כזו?

ביום הבחירות כל אחד יכול לבחור אם להיות בודד, או להיות ציבור.

7. צביקי שלי, לא יזכה להצביע

אבל החיבור, התמיכה והחיבוק, התפילות והברכות שהאריכו בוודאות את חייו, מצביעים לכיוון אחד: לחזק את "יהדות התורה" זה לחזק את עצמנו ומשפחתנו. זה לקשור את עצמנו ולהשתייך למשהו שיעצים אותנו עד מאד.

רגע לאחר שייוודעו תוצאות הבחירות, כולנו נרגיש את הכוח הזה. בתנאי שנתאמץ. בתנאי שנעשה השתדלות מיוחדת להרים את קרן היהדות החרדית בארץ ישראל.

איש לרעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק.

8. וזה קרה. בסיעתא דשמיא.

בזכות קריאתם של גדולי הדור שליט"א, בזכות הפעילות המאומצת של עשרות אלפי פעילים, בזכות העיתון הזה וכותביו ובזכות כל אחד שתרם מעצמו לשכנע את הציבור להחליט להיות "ציבור". יהדות התורה וש"ס הגיעו להישג חסר תקדים של 8 מנדטים. כעת כולם מרגישים את כוחה של האחדות.

צביקי ז"ל, לא זכה לבחור. אך בשמים הוא יושב ומחייך. הוא תרם את חלקו.

מינלה 050-412-4068